

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/811/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513208514
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2513208514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holič a členiek senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci navrhovateľky: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, G., proti odporcom: 1. Prima Credit, s.r.o. (pôvodne SOS financ plus, s.r.o.), so sídlom Mierové námestie 10A, Malacky, IČO: 36 763 420, 2. Dražobná EPPA, s.r.o., so sídlom Legionárska 5265, Malacky, IČO: 45 296 456, odporcovia 1 a 2 právne zastúpení advokátskou kanceláriou L.I.B. legal s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 237 546, 3. J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, G., o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, na odvolanie navrhovateľky a odporcov 1 a 2 proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 12C/230/2013-110 zo dňa 14.05.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v ktorej súd návrh zamietol a v časti náhrady trov konania odporcu 3, p o t v r d z u j e .

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania odporcov 1 a 2 m e n í tak, že navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť odporcovi 1 náhradu trov konania vo výške 230,70 Eur, ako trovy právneho zastúpenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám právneho zástupcu odporcu 1. Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť odporcovi 2 náhradu trov konania vo výške 167,87 Eur, ako trovy právneho zastúpenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám právneho zástupcu odporcu 2.

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť odporcom 1 a 2 náhradu trov odvolacieho konania vo výške 81,32 Eur, ako trovy právneho zastúpenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám právneho zástupcu odporcov 1 a 2.

Odporcovi 3 sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby zamietol. Navrhovateľke súd uložil povinnosť zaplatiť odporcovi 1 náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 258,50 Eur, k rukám právneho zástupcu odporcu 1, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Navrhovateľke súd uložil povinnosť zaplatiť odporcovi 2 náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 191,20, k rukám právneho zástupcu odporcu 2, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd odporcovi 3 náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie prvostupňový súd s použitím ustanovení § 1 ods. 1, § 11 ods. 4, § 12 ods. 1, 4, § 16 ods. 6 a § 21 ods. 2, 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, vecne odôvodnil tým, že dôvod neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa navrhovateľky spočíva v podhodnotení ceny predmetu dražby, t.j. v

nesprávnych záveroch znaleckého posudku č. 30/2013, a v akceptovaní takýchto záverov dražobníkom, ktorý pri stanovení ceny predmetu z posudku vychádzal. Takéto počínanie dražobníka navrhovateľka označila ako v rozpore s dobrými mravmi a nekalú obchodnú praktiku, keďže bolo v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že dražobník v súlade so zákonom (§ 12 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z.z.) zabezpečil ohodnotenie predmetu dražby podľa všeobecnej hodnoty v mieste a čase konania dražby a to súdnou znalkyňou v odbore Stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, zapísanou v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR, keďže predmetom dražby boli nehnuteľnosti. Znalkyňa Ing. Katarína Uhlárová vypracovala dňa 21.04.2013 vo veci posudok č. 30/2013, v ktorom stanovila všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností na sumu 16.800,- Eur. Pokiaľ ide o závery znalkyne, treba uviesť, že odporca 1 nemal žiadne právomoci znalkyňu ovplyvňovať alebo usmerňovať pokiaľ ide o stanovenie ceny predmetu, pretože jeho povinnosťou podľa zákona bolo iba zabezpečiť, aby cena predmetu dražby bola v tomto prípade určená znaleckým posudkom, čo aj urobil a znalecký posudok objednal u osoby, zapísanej v zozname znalcov, vedenom MS SR. Ostatnú zodpovednosť za obsah znaleckého posudku už znáša samotný znalec, ako osoba splnomocnená štátom na vykonávanie znaleckej činnosti vo svojom odbore, ktorého povinnosťou bolo podať posudok riadne a v určenej lehote, účelne, hospodárne a nestranne (§ 16 ods. 2 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) s tým, že pokiaľ by znalcovi nejaké vážne dôvody neumožnili vykonať úkon riadne a včas, mal možnosť odmietnuť jeho vykonanie v zmysle § 12 ods. 2 písm. e) zák. č. 382/2004 Z.z., čo ale neurobil, preto treba vychádzať z toho, že znalec mal vytvorené primerané podmienky na vykonanie úkonu. Dražobník, t.j. odporca 1 vystupoval vo vzťahu k podanému znaleckému posudku iba v úlohe zadávateľa a nemal vplyv na obsah posudku a súčasne bol podľa zákona povinný určiť cenu predmetu dražby podľa záverov znalca. Súd bol toho názoru, že v tomto smere nemožno dražobníkovi nič vytknúť, pretože svoje povinnosti si splnil, dražbu oznámil, náležitým spôsobom, ktorú skutočnosť napokon žalobkyňa ani nespochybňovala. Dražobník pri určení ceny predmetu dražby vychádzal zo záverov znalca, pričom najnižšie podanie bolo stanovené v súlade s § 16 ods. 6 citovaného zákona, t.j. nebolo nižšie ako 3/4 hodnoty predmetu dražby určenej znaleckým posudkom. Znalecký posudok zároveň nebol starší ako 6 mesiacov (§ 12 ods. 1 citovaného zákona). Pokiaľ ide o primeranosť ceny, z vykonaného dokazovania nevyplývala pochybnosť o objektivite podaného znaleckého posudku vypracovaného v súvislosti s konaním dobrovoľnej dražby, a to ani s poukazom na navrhovateľkou predložený predchádzajúci znalecký posudok č. 11/2010, pretože za tri roky sa viaceré z faktorov, rozhodujúcich pri určovaní ich hodnoty, zmenili (okrem stavu nehnuteľnosti aj ponuka, dopyt, vek nehnuteľnosti, navyše pribudlo záložné právo), pričom je všeobecne známe, že ceny nehnuteľností sa menia v závislosti od času a miesta. Zároveň viaceré z technických, resp. obslužných zariadení, ktoré sú v súvislosti s bývaním v predmetnej nehnuteľnosti spojené, (studňa, vodovodná prípojka, žumpa, atď.) sú umiestnené na pozemku, ktorý nie je vo vlastníctve žalobkyne. Z predloženej notárskej zápisnice zároveň vyplýva, že proti priebehu konania dražby neboli vznesené žiadne námietky. Tvrdenie navrhovateľky, že mala dohodnutých kupcov (rod. L.), ktorí mali záujem nehnuteľnosť kúpiť za cenu 28.000,- Eur, v konaní nebola preukázaná žiadnym spôsobom, a v tejto časti sa súd stotožňuje s argumentáciou odporcov, že ak by to aj bola pravda, menovaným nič nebránilo kontaktovať dražobníka resp. záložného veriteľa prípadne sa zúčastniť na predmetnej dobrovoľnej dražbe a nehnuteľnosť vydražiť za vyššiu cenu. Uvedené tvrdenie (ohľadom potenciálnych kupcov) v podanom návrhu zároveň vyvracia aj výpoveď odporcu 3 na súdnom pojednávaní, ako je uvedená vyššie. Navrhovateľka tak žiadne zo svojich tvrdení obsiahnutých v podanom návrhu nepreukázala, čím neuniesla svoje dôkazné bremeno, preto súd podaný návrh ako nedôvodný zamietol. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že dražobník správne postupoval, keď pri určení ceny predmetu dražby vychádzal zo znaleckého posudku znalkyne Ing. Kataríny Uhlárovej č. 30/2013. Dražobník uskutočnil za účelom predaja nehnuteľností dobrovoľnú dražbu, na ktorej najnižšie podanie nebolo nižšie ako 3/4 z ceny stanovenej súdnym znalcom. O predmetnú nehnuteľnosť na dobrovoľnej dražbe prejavil záujem iba jeden záujemca (odporca 3) a to iba za cenu predstavujúcu najnižšie podanie. Znalecký posudok, z ktorého dražobník vychádzal nebol v deň konania dražby starší ako šesť mesiacov, teda odporca 1 v súvislosti s namietaným porušením odbornej starostlivosti pri použití obstaraného znaleckého posudku v dražbe ničím nepochybil. Záverom súd poznamenáva, že určenie výšky ceny draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby, ktorý záver vyslovil aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 3Cdo 233/2010 zo dňa 03.10.2013.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Keďže súd návrh v celom rozsahu zamietol, plne

úspešnými v spore boli odporcovia. Náhradu trov konania si uplatnili odporcovia 1 a 2, ktorým súd náhradu trov konania, ako plne úspešným účastníkom priznal vo výške tak, ako je zdôvodnené nižšie. Keďže odporca 3 si náhradu trov konania neuplatnil, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti, nakoľko o náhrade trov konania súd rozhoduje iba na návrh (§ 151 ods. 1 O.s.p.). Odporcovi 1 súd priznal náhradu trov konania vo výške 258,50 Eur, ktorá podľa § 10 ods. 2, § 11 ods. 1, písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. pozostáva z 3 úkonov právnej pomoci po 60,07 Eur (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné vyjadrenie k veci zo dňa 19.08.2013, zastupovanie na súdnom pojednávaní na OS Piešťany dňa 14.05.2015), 2 x režijný paušál po 7,81 Eur, 1 x režijný paušál vo výške 8,39 Eur. Náhrada vo výške 1/2 cestovného za cestu právnej zástupkyne na súdne pojednávanie OS Piešťany dňa 14.05.2015 v sume 26,32 Eur (Bratislava - Piešťany a späť, t.j. 176 km, priem. spotreba 8,5 l/100 km, cena PHM 1,366 Eur/l, paušálna náhrada 0,183 Eur/1 km) a náhradu vo výške 1/2 za stratu času právnej zástupkyne cestou na súdne pojednávanie OS Piešťany dňa 14.05.2015 vo výške 27,96 Eur (Bratislava - Piešťany a späť, t.j. 4 polhodiny x 13,98 Eur. Odporcovi 2 súd priznal náhradu trov konania vo výške 191,20 Eur, ktorá podľa § 10 ods. 2, § 11 ods. 1, písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. pozostáva z 2 úkonov právnej pomoci po 60,07 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, zastupovanie na súdnom pojednávaní OS Piešťany dňa 14.05.2015), 2 x režijný paušál po 8,39 Eur. Náhrada vo výške 1/2 cestovného za cestu právnej zástupkyne na súdne pojednávanie OS Piešťany dňa 14.05.2015 v sume 26,32 Eur (Bratislava - Piešťany a späť, t.j. 176 km, priem. spotreba 8,5 l/100 km, cena PHM 1,366 Eur/l, paušálna náhrada 0,183 Eur/1 km) a náhradu vo výške 1/2 za stratu času právnej zástupkyne cestou na súdne pojednávanie OS Piešťany dňa 14.05.2015 vo výške 27,96 Eur (Bratislava - Piešťany a späť, t.j. 4 polhodiny x 13,98 Eur).

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, uplatniac odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), d) a f) O.s.p.. Podľa odvolateľky súd prvého stupňa jej odňal možnosť konať pred súdom, keď rozhodol bez jej prítomnosti na pojednávaní dňa 14.05.2015, hoci súdu doručila lekársku správu s odporúčením lekára, aby sa nevystavovala stresu, z čoho mohol súd usúdiť, že sa na pojednávanie nedostaví. Navrhovateľka k tejto správe nepripojila žiaden sprievodný list, no zamestnankyni súdu v podateľni vysvetlila celú situáciu a uviedla jej, že žiada o odročenie pojednávania, zamestnankyňa niečo zapísala do počítača a teda navrhovateľka mala za to, že spísala úradný záznam, zamestnankyňa nakoniec uviedla, že súd ju o jej žiadosti o odročenie písomne vyzrozumie, čo sa však nestalo a bol jej doručený až rozsudok. Súd preto nemal pojednávať, mal pojednávanie odročiť, ak by konanie prebiehalo ďalej, dokázala by uniesť dôkazné bremeno. Súd prvého stupňa sa nevysporiadal s jej argumentáciou, keď poukazovala na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 384/08, súd sa uspokojil len s technickým zabezpečením znaleckého posudku, odignoroval účel zákona a ochranu práv vlastníka, čím nesprávne aplikoval ust. § 12 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. v spojitosti s ust. § 3 ods. 1 Obč. zákonníka. Odporca 1 mohol ovplyvniť obsah znaleckého posudku tým, že by zabezpečil kvalitného znalca, keď poznal cenu nehnuteľnosti pred pár rokov, no uspokojil sa s výrazne nižšou cenou. Nebol tak naplnený duch zákona, podľa ktorého cena má byť obvyklá v mieste a čase konania dražby. Súd nevzal do úvahy, že odporcovia sa svojím konaním mohli dopustiť nekalej obchodnej praktiky. Odvolateľka poukázala na možnú neplatnosť samotnej úverovej zmluvy č. 12/12. Odvolateľka považuje za nesprávne a nezákonné aj výroky o trovách konania.

Proti tomuto rozsudku podali prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie odporcovia 1 a 2, a to v časti náhrady trov konania, ktorým sa domáhali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a zaviazal navrhovateľku zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 794,94 Eur a odporcovi 2 trovy konania vo výške 500,57 Eur. Súd prvého stupňa v danej veci nesprávne aplikoval ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., keď mal za to, že v konaní nemožno vyjadriť hodnotu veci v peniazoch. Predmetom konania bolo určenie neplatnosti dražby, ktorá sa vzťahovala k určitému predmetu dražby, ktorého hodnota je vyjadriteľná v peniazoch, cena dosiahnutá vydražením predstavuje aktuálnu hodnotu predmetu sporu, preto mal súd postupovať podľa § 9 ods. 1 a § 10 ods. 2 vyhlášky. Odvolateľ podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/203/2013.

Odporca 3 odvolací návrh nepodal a ani sa k doručeným odvolaniam nevyjadril.

Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcov 1 a 2 uviedla, že ho považuje za nedôvodné a navrhuje ho zamietnuť. Poukázala na dôvody svojho odvolania. Podľa nej mal súd jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť a priznať jej náhradu trov konania.

Odporca 1 a 2 vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej považuje za vecne správne a navrhuje ho potvrdiť, uplatniac si náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 464,27 Eur. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky, keďže na odročenie pojednávania neboli splnené predpoklady v zmysle § 119 O.s.p., navrhovateľka nepožiadala o odročenie pojednávania, ani samotná lekárska správa nebola dôvodom na odročenie pojednávania, neobsahovala vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav navrhovateľky jej neumožňuje účasť na pojednávaní (§ 119 ods. 3 O.s.p.). Čo sa týka údajného podhodnotenia ceny predmetu dražby určenej znaleckým posudkom č. 30/2013, stotožňujúc sa s argumentáciou súdu prvého stupňa, určenie výšky ceny draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby, ktorý záver vyslovil aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 3Cdo 233/2010 zo dňa 03.10.2013. Odporca 2 ako dražobník zabezpečil ohodnotenie nehnuteľnosti v súlade so zákonom znaleckým posudkom, ktorý bol vypracovaný tiež v súlade so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie navrhovateľky i odvolanie odporcov 1 a 2 bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky a ani odvolaniu odporcov 1 a 2 nie je možné priznať úspech, keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa je v celom rozsahu vecne správne.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie predmetu konania vo veci samej, keď prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu vykonal potrebné dokazovanie, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, a pretože v celom rozsahu zdieľa jeho právny záver vo veci, keď prvostupňový súd na vec aplikoval správne zákonné ustanovenia a zároveň ich i správne vyložil, s poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľom, ktorí vo svojom odvolaní neuvádzajú žiadne nové podstatne skutkové či právne argumenty než tie, ktoré uviedli už pred súdom prvého stupňa, ktorý sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal.

Z obsahu spisu vyplýva, že návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 11.07.2013 sa navrhovateľka domáhala určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. Návrh odôvodnila tým, že je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. G. ako parc. č. 318/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m², rodinného domu súpisné číslo XXX postaveného na parc. č. 318/1.

Dňa 14.05.2012 uzavrel odporca 1 ako veriteľ (v tom čase pôsobiaci pod obchodným menom S.O.S. financ plus, s.r.o.) s navrhovateľkou ako dlžníkom 1 a H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, R. ako dlžníkom 2 úverovú zmluvu č. 12/12, na základe ktorej bol dlžníkom poskytnutý bezúčelový hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- Eur, ktorý bol čerpaný jednorazovo hotovostne dňa 14.05.2012 s dobou splatnosti 3 mesiace. Ročná úroková sadzba úveru bola 36% ročne a RPMN bola vo výške 42,58% ročne. Konečná splatnosť úveru bola uvedená dňa 14.08.2012. Podľa článku V. úverovej zmluvy na zabezpečenie splatenia úveru sa dlžníci zaviazali v deň podpisu úverovej zmluvy uzavrieť zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnostiam. Zo zmluvy o záložnom práve č. 12/12 zo dňa 14.05.2012, ktorú uzavreli odporca 1 ako veriteľ a navrhovateľka ako záložca, vyplýva, že zabezpečenou pohľadávkou pre účely tejto zmluvy o záložnom práve je pohľadávka záložného veriteľa z úverovej zmluvy č. 12/12 s výškou úveru 5.000,- Eur, uzavretá 14.05.2012 splatná 14.08.2012, kde výška úveru s navýšením predstavovala sumu 5.450,- Eur. Podľa článku II. zmluvy, predmetom záložného práva boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k.ú. G., a to parcely reg. „C“ č. 318/1 o výmere 193 m² - zastavané plochy a nádvoria, dom súpisné číslo XXX na parc. č. 318/1, ktorých bola navrhovateľka výlučnou vlastníčkou v podiele 1/1 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k.ú. G. - parcela reg. „C“ parc. č. 318/3 o výmere 62 m² - zastavané plochy a nádvoria, ktorej vlastníčkou bola navrhovateľka v podiele 4/8. Dňa

13.08.2012 uzavreli odporca 1 ako veriteľ a vyššie uvedení dlžníci dodatok č. 1 k úverovej zmluve č. 12/12. V čl. II, bod 1, 2 tohto dodatku sa uvádza, že veriteľ na základe písomnej žiadosti dlžníka zo dňa 13.08.2012 navršil predmetný úver o sumu 4.000,- Eur a predĺžil dobu jeho splatnosti o 2 mesiace. Pohľadávka s navršením tak predstavuje 9.400,- Eur, ktorej splatnosť je určená na 14.10.2012.

Z predloženého oznámenia o dražbe sp. zn. DD/02/2013 dražobníka (odporcu 2) vyplýva, že sa jednalo o prvú dražbu, ktorej navrhovateľom bol odporca 1, miesto a čas konania dražby bol určený Notársky úrad, J. Hollého 645, Šaštín - Stráže dňa 18.06.2011 o 10:00 hod. Najnižšie podanie bolo určené vo výške 12.600,- Eur a minimálne prihodenie vo výške 300,- Eur. Predmetné oznámenie o dražbe zároveň obsahuje poučenie podľa § 21 ods. 2 - 6 zák. č. 527/2002 Z.z.

Z odporkyňou predloženého znaleckého posudku č. 11/2010 vypracovaného Ing. Ľubomírom Vajgelom dňa 05.05.2010 vyplýva, že znalec tu určil všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností (ktoré boli predmetom záložného práva na základe vyššie špecifikovanej záložnej zmluvy) na sumu 22.900,- Eur. Znalecký posudok bol vypracovaný na objednávku navrhovateľky.

Zo znaleckého posudku č. 30/2013 vypracovaného Ing. Katarínou Uhlárovou dňa 21.04.2013, ktorý bol vypracovaný pre účely ohodnotenia nehnuteľností v súvislosti s predmetnou dobrovoľnou dražbou, vyplýva, že znalkyňa určila všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností na sumu 16.800,- Eur s tým, že v rámci mimoriadnych rizík je uvedené záložné právo v prospech odporcu 1 k úveru podľa záložnej zmluvy, a zároveň ako možné riziko sa dá považovať skutočnosť, že príslušenstvo (studňa, vodovodná prípojka, prípojka vody, vodomerná šachta, domáca vodárnička, prípojka kanalizácie a žumpa) je situovaná na pozemkoch, ktoré nie sú vo vlastníctve ohodnocovanej nehnuteľnosti.

Z odpisu notárskej zápisnice č. N 127/2013, Nz 20383/2013 spísanou notárkou JUDr. Jarmilou Mračnovou na notárskom úrade so sídlom J. Hollého 645, Šaštín - Stráže dňa 18.06.2013 vyplýva, že menovaná notárka ňou osvedčila priebeh dražby dražobníka - žalovaného 2. Z tejto zápisnice vyplýva, že 18.06.2013 o 10:00 hod. začalo prvé kolo dražby v zmysle oznámenia o dražbe sp. zn. DD 02/2013 uverejneného dražobníkom v registri dražieb dňa 15.05.2013 pod číslom M108/2013, NCRdr 2908/2013. Predmetom dražby boli nehnuteľnosti špecifikované vyššie. V zápisnici ďalej nasleduje opis a stav predmetných nehnuteľností s tým, že ku dňu ohodnotenia mal rodinný dom vek 64 rokov a prístavba bola postavená v roku 1970. V rámci opisu práv a záväzkov viazancích na predmete dražby je evidované záložné právo v prospech odporcu 1 z predmetnej záložnej zmluvy. V rámci odhadu ceny predmetu dražby sa uvádza, že cena bola stanovená Ing. Katarínou Uhlárovou - súdnym znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľnosti vo výške 16.800,- Eur. Najnižším podaním je suma 12.600,- Eur a minimálne prihodenie vo výške 300,- Eur. Dražobná zábezpeka bola stanovená na 3.780,- Eur. Ďalej z obsahu tejto notárskej zápisnice vyplýva, že podľa zoznamu účastníkov boli prítomní dvaja účastníci dražby, ktorí splnili podmienky účasti na dražbe. Po výzve licitátora na účastníkov dražby, aby urobili podanie najmenej vo výške najnižšieho podania, t.j. 12.600,- Eur alebo vyššie, bolo urobené podanie účastníkom dražby č. 1 vo výške 12.600,- Eur. Následne licitátor trikrát po sebe vyzval účastníkov dražby, aby urobili podanie vyššie ako posledné najnižšie podanie vo výške 12.600,- Eur, avšak ani po tretej výzve licitátora prítomní účastníci neurobili. Licitátor následne účastníkovi dražby s poradovým číslom 1. za cenu vo výške 12.600,- Eur udelil príklep a dražbu následne ukončil. Udelením príklepu bola dražba ukončená o 10:20 hod. V zápisnici sa ďalej konštatuje, že voči priebehu dražby neboli vznesené žiadne námietky a vydražiteľom predmetu dražby sa stal odporca 3 za cenu dosiahnutú vydražením 12.600,- Eur. Zápisnica ďalej obsahuje poučenie podľa § 21 ods. 2 - 6 zák. č. 527/2002 Z.z.

Navrhovateľka ako prvé namietala, že súd prvého stupňa jej odňal možnosť konať pred súdom, keď uskutočnil pojednávanie dňa 14.05.2015 bez jej prítomnosti. Odvolací súd považuje túto námietku za nedôvodnú, a to z nasledovných dôvodov.

Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa v sebe najmä princíp „rovnosti zbraní“, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a ďalšie požiadavky spravodlivého súdneho konania. Konaním súdu sa rozumie jeho procesný postup. Konanie súdu v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu a v materiálnom ponímaní zabezpečovať tak právo na súdnu ochranu. Procesný postup súdu pri konštituovaní rozhodnutia, ktorý nenachádza oporu v zákone, je preto potrebné považovať za závažnú vadu

nenaplnujúcu materiálnu stránku práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivý proces, ktorá v konečnom dôsledku objektívne bráni riadnemu (účinnému a efektívnemu) uplatneniu dôležitých procesných práv účastníkov konania, ktoré (práva) slúžia na ochranu ich práv a oprávnených záujmov v občianskom súdnom konaní. Nemožno opomenúť, že procesný úkon účastníka súdneho konania, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie, je možné považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu. Ak je účastník konania z uplatnenia tohto procesného úkonu vylúčený alebo v značnej miere obmedzený pri jeho uplatnení v dôsledku nesprávneho postupu súdu, dochádza v takomto prípade k stavu, kedy sa mu postupom súdu odníma možnosť konať pred súdom, porušuje ústavné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Základným právom účastníka je, aby jeho vec bola prejednaná v jeho prítomnosti (tiež čl. 38 ods. 2 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, obdobne čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Občiansky súdny poriadok zabezpečuje toto právo - vo vytvorenom zákonnom rámci - tak, že ukladá súdu, ak zákon nestanovuje inak, aby nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná, pričom predvolanie musí byť účastníkom doručené tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.). Je potom na účastníkovi, či svoje právo využije, alebo nie. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pokračuje súd v konaní i keď sú účastníci nečinní. Ak sa nedostaví riadne predvolaný účastník na pojednávanie bez toho, aby požiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd prejednať vec v jeho neprítomnosti. Ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku určuje dve podmienky, ktoré musia byť súčasne splnené, aby súd mohol vec prejednať v neprítomnosti účastníka: riadne predvolanie a absencia žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Napokon je potrebné uviesť, že v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), posudzuje súd podľa konkrétnych okolností. Existenciu dôležitého dôvodu môže preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti účastníka o odročenie pojednávania. Jej dôvodnosť skúma predovšetkým z hľadiska preukázania skutočnosti, z ktorej žiadateľ vyvodzuje existenciu ním tvrdeného dôležitého dôvodu. (por. napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 136/2010).

Obsahom základného práva na verejné prerokovanie veci v prítomnosti účastníka konania a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkoľvek jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ (§ 101 ods. 2 O.s.p.) v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. januára 1999 sp. zn. I. ÚS 68/1998). Z rovnakého právneho názoru vychádzal Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 77/2002, ktoré bolo uverejnené pod č. 6/2004 v časopise Zo súdnej praxe.

Ako bolo uvedené vyššie, v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. môže súd vec prejednať v neprítomnosti účastníka, ak sa napriek riadnemu predvolaniu nedostaví na pojednávanie a nepožiadá z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Je úlohou konajúceho súdu, aby s prihliadnutím na všetky okolnosti danej veci zvažil, či dôvod uvedený v žiadosti účastníka o odročenie pojednávania je dostatočne dôležitý na to, že odôvodňuje odročenie pojednávania. Žiadosti o odročenie pojednávania zo strany účastníkov a ich právnych zástupcov sú pomerne častým javom, vždy je potrebné starostlivo posúdiť, v ktorých prípadoch je žiadosť akceptovateľná a v ktorých prípadoch ide o zrejmu snahu účastníka alebo jeho právneho zástupcu o predĺžovanie konania.

V danom prípade mal súd prvého stupňa k dispozícii len lekársku správu, ktorú navrhovateľka doručila súdu dňa 07.05.2015. Navrhovateľka preukázateľne nepožiadala o odročenie pojednávania, v dôsledku čoho ani nemohli byť splnené zákonné podmienky pre možné odročenie pojednávania v zmysle § 119 O.s.p. Odvolací súd nemal na základe čoho považovať za preukázané tvrdenie navrhovateľky, že o odročenie pojednávania požiadala osobne, keď zamestnankyni súdu v podateľni odovzdala lekársku správu. Navrhovateľka ničím neodôvodnila to, že pokiaľ mala záujem požiadať o odročenie pojednávania, čo jej bránilo v tom, aby spolu s lekárskou správou podala aj písomnú žiadosť o odročenie pojednávania, spĺňajúcu náležitosti v zmysle § 119 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ navrhovateľka poukazovala na to, že ak by konanie prebiehalo ďalej, určite by sa jej podarilo uniesť dôkazné bremeno, je dôležité

zdôrazniť, že povinnosťou navrhovateľky bolo už v návrhu na začatie konania uviesť všetky rozhodujúce skutočnosti a dôkazy.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZDD“) na účely tohto zákona sa rozumie dražbou verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby, konané na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred neurčený okruh osôb prítomných na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke alebo iné právo k predmetu dražby, alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené ani najnižšie podanie. Podľa § 7 ods. 1 ZDD navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo (ďalej len „záložný veriteľ“) alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona miesto, dátum a čas začatia dražby musia byť určené dražobníkom po dohode s navrhovateľom dražby tak, aby nebola obmedzená možnosť účasti na dražbe. Podľa § 7 veta prvá a druhá dražba je prístupná verejnosti. Na dražbe môže byť prítomná každá osoba, ktorá zaplatila vstupné. Podľa § 16 ods. 1 veta pred bodkočiarkou ZDD dražbu je možné vykonať len na základe písomnej zmluvy o vykonaní dražby, ktorú uzavrie navrhovateľ dražby s dražobníkom. Podľa § 19 ods. 1 písm. b) citovaného zákona dražobník je povinný upustiť od dražby najneskôr do jej začatia, ak je dražobníkovi preukázané vykonateľným rozhodnutím, že navrhovateľ dražby nie je oprávnený navrhnúť vykonanie dražby. Podľa § 21 ods. 2 veta prvá ZDD v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.

Z ustanovenia § 21 ods. 2 tak *expressis verbis* vyplýva, že neplatnosť dražby ako verejného konania je možné určiť iba súdom, za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona.

Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa bolo zistené, že dražobník v súlade so zákonom (§ 12 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z.z.) zabezpečil ohodnotenie predmetu dražby podľa všeobecnej hodnoty v mieste a čase konania dražby a to súdnym znalcom v odbore Stavebníctvo, odvetvie oceňovanie nehnuteľností, zapísaným v zozname znalcov MS SR, keďže predmetom dražby boli nehnuteľnosti. Znalčka Ing. Katarína Uhlárová podala dňa 21.04.2013 vo veci posudok č. 30/2013, v ktorom znalčka určila všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností na sumu 16.800,- Eur s tým, že v rámci mimoriadnych rizík je uvedené záložné právo v prospech odporcu 1 k úveru podľa záložnej zmluvy, a zároveň ako možné riziko sa dá považovať skutočnosť, že príslušenstvo (studňa, vodovodná prípojka, prípojka vody, vodomerná šachta, domáca vodárnička, prípojka kanalizácie a žumpa) je situovaná na pozemkoch, ktoré nie sú vo vlastníctve ohodnocovanej nehnuteľnosti.

Pokiaľ ide o závery znalca, odporca 1 a ani odporca 2 nemal žiadne preukázané možnosti nejakým spôsobom znalca ovplyvňovať alebo usmerňovať pokiaľ ide o stanovenie ceny predmetu, pretože jeho povinnosťou podľa zákona bolo iba zabezpečiť, aby cena predmetu dražby bola v tomto prípade určená znaleckým posudkom, čo aj urobil a znalecký posudok objednal u osoby, zapísanej v zozname znalcov, vedenom MS SR. Ostatnú zodpovednosť za obsah znaleckého posudku už znáša samotný znalec, ako osoba splnomocnená štátom na vykonávanie znaleckej činnosti vo svojom odbore, ktorého povinnosťou bolo podať posudok riadne a v určenej lehote, účelne, hospodárne a nestranne (§ 16 ods. 2 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) s tým, že pokiaľ by znalci nejaké vážne dôvody neumožnili vykonať úkon riadne a včas, mal možnosť odmietnuť jeho vykonanie v zmysle § 12 ods. 2 písm. e) zák. č. 382/2004 Z.z., čo ale neurobil, preto treba vychádzať z toho, že znalec mal vytvorené primerané podmienky na vykonanie úkonu a to bez ohľadu na počet znaleckých posudkov, ktoré v tom období podal. Dražobník, odporca 2, teda vystupoval vo vzťahu k podanému znaleckému posudku iba v úlohe zadávateľa a nemal vplyv na obsah posudku a súčasne bol podľa zákona povinný určiť cenu predmetu dražby podľa záverov znalca. Odvolací súd zhodne so závermi prvostupňového súdu konštatuje, že v tomto smere nemožno dražobníkovi nič vytknúť, pretože svoje povinnosti si splnil, dražbu oznámil, náležitým spôsobom inzeroval tak, aby umožnil čo najširšiemu počtu záujemcov zúčastniť sa dražby, o čom svedčia predložené inzeráty. Dražobník tiež pri určení ceny predmetu dražby aj vychádzal zo záverov znalca.

Súd prvého stupňa dôvodne poukázal na rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorej čo sa týka určenia ceny draženej nehnuteľnosti, táto nemôže mať vplyv na platnosť dražby, poukazujúc na rozhodnutie

Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 233/2010, podľa ktorého určenie výšky ceny draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby. Aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20 Cdo 1083/2005 ohodnotenie nehnuteľnosti na účely dražby nepredstavuje zistenie takej ceny nehnuteľnosti, za ktorú bude predaná, ale stanovenie podkladu pre najnižšie podanie. Až samotný výsledok dražby môže odpovedať na otázku, akú má nehnuteľnosť hodnotu, za ktorú môže byť vlastne predaná. Pokiaľ je trhovú cenu nehnuteľnosti vyššia než cena uvedená v dražobnej vyhláske, tak sa táto skutočnosť prejaví pri samotnej dražbe. Podporne možno poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. Obo 95/2009, podľa ktorého znalecká hodnota majetku úpadcu nie je podstatným kritériom speňaženia v konkurznom konaní, ale výšku kúpnej ceny stanovuje trh a ponuka kupujúcich.

Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že zákonnou podmienkou pre uskutočnenie dobrovoľnej dražby v zmysle § 12 ods. 1 ZDD je vypracovanie písomného znaleckého posudku na ohodnotenie predmetu dražby, pričom v danom prípade táto podmienka bola jednoznačne splnená. Nebolo preto možné prihliadnuť ani na námietku odvolateľky, ktorá poukazovala na to, že súd sa nezaoberal podľa nej podhodnotením ceny draženej nehnuteľnosti.

Pokiaľ navrhovateľka poukazovala na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 384/08, je nutné podotknúť, že tento sa týkal značne odlišnej skutkovej situácie, ktorá bola založená na tom, že dotknutý účastník dražby sa domáhal voči dražobníkovi náhrady škody pre porušenie povinností pri realizácii dražby, predmetom tohto konania teda nebolo určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby ako takej. Napriek tomu nemožno nesúhlasíť so závermi Ústavného súdu ČR vyslovenými v tomto rozhodnutí, podľa ktorých nepostačuje len jazykový výklad zákona, účelom zákona nemôže byť len formálna povinnosť vypracovať znalecký posudok a v prípade existencie námietok vzbudzujúcich pochybnosti o správnosti ceny stanovenej znaleckým posudkom "zabezpečeným" dražobníkom, má tento - práve s ohľadom na zákonom stanovené predpoklady k výkonu jeho činnosti a predovšetkým s ohľadom na primeranú ochranu práv vlastníkov dražených nehnuteľností - povinnosť zabezpečiť kontrolný resp. revízný posudok tak, aby bola pre ďalší postup v dražbe zistená cena draženej nehnuteľnosti reálne zodpovedajúcej jej cene v mieste a čase obvyklej.

V prejednávanej veci však odvolací súd nezdiala navrhovateľkou prezentovanú pochybnosť o správnosti určenia ceny znaleckým posudkom Ing. Kataríny Uhlárovej č. 30/2013, keď priamo v znaleckom posudku boli zohľadnené ako riziká záložné právo v prospech odporcu 1 k úveru podľa záložnej zmluvy, a zároveň ako možné riziko sa dá považovať skutočnosť, že príslušenstvo (studňa, vodovodná prípojka, prípojka vody, vodomerná šachta, domáca vodárnička, prípojka kanalizácie a žumpa) je situovaná na pozemkoch, ktoré nie sú vo vlastníctve ohodnocovanej nehnuteľnosti.

Odvolací súd v plnom rozsahu zdieľa vecne správne názory súdu prvého stupňa, ktorý dôvodne argumentoval tým, že z vykonaného dokazovania nevyplývala pochybnosť o objektivite podaného znaleckého posudku vypracovaného v súvislosti s konaním dobrovoľnej dražby, a to ani s poukazom na navrhovateľkou predložený predchádzajúci znalecký posudok č. 11/2010, pretože za tri roky sa viaceré z faktorov, rozhodujúcich pri určovaní ich hodnoty, zmenili (okrem stavu nehnuteľnosti aj ponuka, dopyt, vek nehnuteľnosti, navyše pribudlo záložné právo), pričom je všeobecne známe, že ceny nehnuteľností sa menia v závislosti od času a miesta. Zároveň viaceré z technických resp. obslužných zariadení, ktoré sú v súvislosti s bývaním v predmetnej nehnuteľnosti spojené, (studňa, vodovodná prípojka, žumpa atď.) sú umiestnené na pozemku, ktorý nie je vo vlastníctve žalobkyne. Z predloženej notárskej zápisnice zároveň vyplýva, že proti priebehu konania dražby neboli vznesené žiadne námietky. Tvrdenie navrhovateľky, že mala dohodnutých kupcov (rod. L.), ktorí mali záujem nehnuteľnosť kúpiť za cenu 28.000,- Eur, v konaní nebola preukázaná žiadnym spôsobom, ak by to aj bola pravda, menovaným nič nebránilo kontaktovať dražobníka, resp. záložného veriteľa, prípadne sa zúčastniť na predmetnej dobrovoľnej dražbe a nehnuteľnosť vydražiť za vyššiu cenu. Uvedené tvrdenie ohľadom potenciálnych kupcov v podanom návrhu zároveň vyvracia aj výpoveď odporcu 3 na súdnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Navrhovateľka tak žiadne zo svojich tvrdení obsiahnutých v podanom návrhu nepreukázala, čím neuniesla svoje dôkazné bremeno, preto súd prvého stupňa podaný návrh správne ako nedôvodný zamietol.

Na uvedenom závere nemohla nič zmeniť ani argumentácia navrhovateľky odvolávajúcej sa na nekalú obchodnú prax odporcov, či na možnú neplatnosť samotnej úverovej zmluvy, nakoľko táto nebola ničím bližšie a konkrétnejšie odôvodnená a zároveň nemala priamy dopad na právne posúdenie otázky

platnosti dobrovoľnej dražby, v rámci ktorého súd skúma len súlad realizovanej dražby so zákonom o dobrovoľných dražbách.

Po vyčerpaní odvolacích dôvodov, s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, bolo potom dôvodným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá, ako aj v časti náhrady trov konania odporcu 3, ako vecne správny, s použitím § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdil.

Súd prvého stupňa správne rozhodol o náhrade trov konania a podľa § 142 ods. 1 O.s.p. odporcom 1 a 2 ako úspešným účastníkom priznal právo na náhradu trov konania, dopustil sa však pochybenia pri ich výpočte.

Súd prvého stupňa neprihliadol na to, že odporcov 1 a 2 na pojednávaní prvostupňového súdu dňa 14.05.2015 zastupoval spoločný jeden právny zástupca, a preto pri zastupovaní viacerých klientov je potrebné aplikovať ust. § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a každému z odporcov priznať tarifnú odmenu krátenú o 50%. Z citovaných ustanovení vyhlášky, s prihliadnutím na skutočnosť, že právny zástupca zastupoval v konaní dvoch odporcov, vyplýva, že už pri zastupovaní dvoch osôb (alebo viacerých osôb), ak ide o spoločné úkony, sa znižuje základná sadzba tarifnej odmeny o 50%. Z uvedeného je zrejmé, že základná sadzba tarifnej odmeny v plnej výške (100%) za jeden úkon právnej služby sa uplatňuje pri zastupovaní v občianskoprávnom konaní len jednej osoby. Ako náhle advokát zastupuje dve a viac osôb a ide o spoločné úkony, základná sadzba tarifnej odmeny sa znižuje o 50% pri každej zo zastupovaných osôb. Uvedený princíp výpočtu základnej sadzby tarifnej odmeny pri spoločných úkonoch dvoch alebo viacerých osôb je stabilne dlhodobo judikovaný a používaný súdmi Slovenskej republiky (por. napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 21/2010, 10 Sžr 38/2014, 1 Sžr 60/2014, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 431/2013).

Vzhľadom na to, že predmetom konania je určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny je potrebné aplikovať § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ako aj správne postupoval súd prvého stupňa.

Z ustanovenia § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyplýva, že základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva. Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu iba v prípade, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami (§ 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.).

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ je určitá vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom súdneho sporu, peniazmi oceniteľné, potom sa suma vyjadrujúca cenu považuje za základ pre určenie tarifnej hodnoty. Tento záver platí napr. vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci, lebo vyhláška č. 655/2004 Z.z. dôsledne rozlišuje, kedy je predmet právneho sporu, o ktorom vlastníctve sa rozhoduje, peniazmi oceniteľný, a kedy nie je. Preto nie je možné vychádzať z názoru, že vtedy, keď je predmetom občianskeho súdneho konania určenie vlastníckeho práva k veci, nemožno tento predmet konania peniazmi oceniť z hľadiska tarifnej odmeny podobne, ako je to pri vyrubovaní súdneho poplatku za určovací návrh na začatie konania podľa zákona č. 71/1992 Zb.

K rovnakému záveru dospel aj Ústavný súd SR, a to v náleze z 11. decembra 2014, sp. zn. II. ÚS 583/2013-31, v ktorom skonštatoval, že pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom daného súdneho sporu, peniazmi oceniteľné, potom sa táto čiastka (suma) považuje za základ pre tarifnú hodnotu, a to aj vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci, pretože citované ustanovenia advokátskej tarify dôsledne rozlišujú situácie pre náhrady trov konania, kedy je predmet právneho sporu, o ktorom vlastníctve sa rozhoduje, peniazmi oceniteľný, a kedy nie je. Inými slovami, explicitná úprava § 9 ods. 1 advokátskej tarify vylučuje použitie § 11 ods. 1 písm. a) advokátskej tarify.

Predmetom sporu v danej veci bolo určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, teda ide o prípad, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch (rovnako sa postupuje pri konaniach, ktorých predmetom je určenie neplatnosti právneho úkonu). Nemožno totiž hodnotu vydraženej nehnuteľnosti

automaticky považovať za peniazmi oceneľnú hodnotu predmetu sporu. Pri priznávaní náhrady trov konania bolo vzhľadom na túto skutočnosť potrebné vychádzať z tarifnej odmeny stanovenej v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a nie v zmysle § 9 ods. 1 a § 10 ods. 2 tejto vyhlášky.

Súd prvého stupňa správne ustálil výšku jednej trinástiny výpočtového základu pre rok 2013 60,07 Eur, túto však nesprávne použil aj pre rok 2015, keď táto už bola vo výške 64,54 Eur.

Odporcovi 1 vzniklo právo na náhradu trov konania ako trov právneho zastúpenia vo výške 230,70 Eur, ktorá podľa § 10 ods. 2, § 11 ods. 1, písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. pozostáva z 2 úkonov právnej pomoci po 60,07 Eur (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné vyjadrenie k veci zo dňa 19.08.2013), 1 úkon za 32,27 Eur (zastupovanie na súdnom pojednávaní na OS Piešťany dňa 14.05.2015 - 50% tarifnej odmeny pri spoločnom úkone pri zastupovaní 2 osôb podľa § 13 ods. 2 vyhlášky), 2 x režijný paušál po 7,81 Eur, 1 x režijný paušál vo výške 8,39 Eur. Náhrada vo výške 1/2 cestovného za cestu právnej zástupkyne na súdne pojednávanie OS Piešťany dňa 14.05.2015 v sume 26,32 Eur (Bratislava - Piešťany a späť, t.j. 176 km, priem. spotreba 8,5 l/100 km, cena PHM 1,366 Eur/1 l, paušálna náhrada 0,183 Eur/1 km) a náhradu vo výške 1/2 za stratu času právnej zástupkyne cestou na súdne pojednávanie OS Piešťany dňa 14.05.2015 vo výške 27,96 Eur (Bratislava - Piešťany a späť, t.j. 4 polhodiny x 13,98 Eur).

Odporcovi 2 vzniklo právo na náhradu trov konania ako trov právneho zastúpenia vo výške 167,87 Eur, ktorá podľa § 10 ods. 2, § 11 ods. 1, písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. pozostáva z 1 úkonov právnej pomoci za 64,54 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, 1 úkon za 32,27 Eur (zastupovanie na súdnom pojednávaní na OS Piešťany dňa 14.05.2015 - 50% tarifnej odmeny pri spoločnom úkone pri zastupovaní 2 osôb podľa § 13 ods. 2 vyhlášky), 2 x režijný paušál po 8,39 Eur. Náhrada vo výške 1/2 cestovného za cestu právnej zástupkyne na súdne pojednávanie OS Piešťany dňa 14.05.2015 v sume 26,32 Eur (Bratislava - Piešťany a späť, t.j. 176 km, priem. spotreba 8,5 l/100 km, cena PHM 1,366 Eur/1 l, paušálna náhrada 0,183 Eur/1 km) a náhradu vo výške 1/2 za stratu času právnej zástupkyne cestou na súdne pojednávanie OS Piešťany dňa 14.05.2015 vo výške 27,96 Eur (Bratislava - Piešťany a späť, t.j. 4 polhodiny x 13,98 Eur).

Rovnako v odvolacom konaní, v ktorom boli vo veci samej úspešní odporcovia 1 a 2, navrhovateľka bola úspešná len v pomerne nepatrnej časti náhrady trov konania, preto odporcom 1 a 2 vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 142 ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p., ako trov právneho zastúpenia vo výške 81,32 Eur, a to za 1 úkon (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 64,54 Eur (2 x 50% tarifnej odmeny pri spoločnom úkone pri zastupovaní 2 osôb podľa § 13 ods. 2 vyhlášky), k tomu režijný paušál vo výške 2 x 8,39 Eur, podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3, 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z..

S poukazom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa náhrady trov konania s použitím § 220 O.s.p. zmenil a odporcovi 1 priznal náhradu trov konania v celkovej výške 230,70 Eur, ako trovy právneho zastúpenia a odporcovi 2 priznal náhradu trov konania v celkovej výške 167,87 Eur, ako trovy právneho zastúpenia, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p.), k rukám právneho zástupcu odporcov 1 a 2 (§ 149 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd odporcom 1 a 2 priznal náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 81,32 Eur, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p.), k rukám právneho zástupcu odporcov 1 a 2 (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Odporca 3 si náhradu trov konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, preto mu nebola odvolacím súdom priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.